

Brev fra 23 organisasjoner om å gjeninnføre utviklingsministerposten

Utfordringene verden står overfor må sees og løses i sammenheng. FNs bærekraftsmål har gitt oss en marsjordre og hele regjeringen har ansvar for å sikre en samstemt politikk for utvikling. For å oppnå dette mener de 23 undertegnede organisasjonene det er **helt essensielt å gjeninnføre utviklingsministerposten**.

Når vi målbærer behovet for en egen statsråd for utvikling, er det fordi vi sitter nærmest på de utfordringene og mulighetene som ligger i bistands- og utviklingsarbeidet. Vi er overbevist om at en utviklingsminister er nødvendig for at Norge skal kunne være med og igjen ta internasjonalt lederskap på bistands- og utviklingsfeltet. Det handler ikke om våre egne budsjetter, men om hvordan og med hva slags politisk tyngde og kapasitet Norge skal kunne bidra til bedre resultater innen bistand og utvikling.

Porteføljen til utenriksdepartementet er omfattende. Selv om intensjonen da postene ble slått sammen var at utenriks og utvikling skulle integreres og settes inn i en større sammenheng, har vi sett at utviklingspolitikken, med noen hederlige unntak, har havnet i skyggen av utenrikspolitikken. Uten utviklingsminister halverer Norge muligheten til å delta på høyeste politiske nivå i viktige møter og prosesser om utviklingspolitikk.

En utenriksminister har et annet mandat enn en utviklingsminister. Førstnevnte skal primært sikre Norges interesser, sistnevnte skal jobbe for utviklingslands interesser. Det er ikke alltid slik at disse sammenfaller, og når disse to slås sammen er det fare for at de norske interessene får råde. Det er nødvendig med en utviklingspolitikk som ser ut over og tjener et større formål enn norske særinteresser.

Bistand er avgjørende og helt nødvendig mange steder. Samtidig går de store pengestrømmene motsatt vei, og en utviklingsminister kan og bør vie mye av sin tid til å sette i gang initiativer som kan mobilisere langt større summer enn bistandsbudsjettene, som å reversere kapitalflukt og redusere en stadig økende gjeldsbyrde.

Statsministerens innsats som leder for pådrivergruppen for bærekraftsmålene og ikke minst hennes særlige engasjement for utdanning er prisverdig. Men gode resultater her er avhengig av framgang på områder som økte skatteinntekter og gjeldsslette i fattige land. Uten dette har ikke fattige land råd til å nå bærekraftsmålene innen helse og utdanning.

Det er tre stortingsperioder til vi skal nå bærekraftsmålene. Målene er ambisiøse og regjeringen med statsministeren i spissen må levere en samstemt politikk der alt trekker i samme retning. Den nye regjeringen trenger en utviklingsminister som en avgjørende drivkraft for global bærekraftig utvikling framover.

Med vennlig hilsen

LHL Internasjonal
Atlas Alliansen
Care Norge
Utviklingsfondet
Digni
Norsk Folkehjelp
FOKUS
Plan Norge
Press
Strømmestiftelsen
Kirkens Nødhjelp
Spire

Redd Barna
Norges Vel
Regnskogsfondet
SAIH
FORUT
Caritas Norge
Changemaker
Norsk Folkehjelp Solidaritetsungdom
Normisjon
Forum for utvikling og miljø
Adra Norge

atlas
alliansen

global bistand til funksjonshemmede

Redd Barna

Regnskogfondet

RAINFOREST FOUNDATION NORWAY

Care

LHL Internasjonalt

NORGESVEL
DET KONGELIGE SELSKAP FOR NORGES VEL

UTVIKLINGSFONDET

Caritas
Norge

FORUT

VERDEN KAN FORANDRES

SAIH

Studentenes og Akademikernes
Internasjonale Hjelpfond

Norsk Folkehjelp

FORUM FOR KVINNER OG
UTVIKLINGSSPØRSMÅL

Digni

Norsk Folkehjelp
Solidaritetsungdom

normisjon

Strømme
stiftelsen

CHANGEMAKER

Forum for
utvikling og miljø

KIRKENS NØDHJELP
actalliance

ADRA
NORGE

SPIRE

